

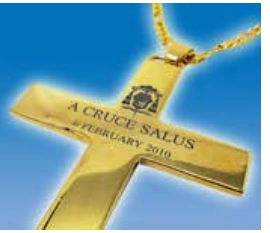
วันอาทิตย์ มหาทรมาน (ไบลาน) ปี C

(วันที่ 24 มีนาคม ค.ศ. 2013)

พี่น้องที่รัก หลังจากห้าสัปดาห์ของการเตรียมตัวอย่างเข้มข้นเพื่อการสมโภชปัสกาของเราในปีนี้จะได้มีความหมายอย่างแท้จริง เวลานี้เรามาถึงจุดสุดยอดของเทศกาลมหาพรตและสิ่งเราเรียกว่า **“สัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์”** จากวันนี้เป็นต้นไปจนถึงวันอาทิตย์ปัสกา พระศาสนจักรพยายามนำเสนอสิ่งที่เราเรียกว่า **“พระธรรมล้ำลึกแห่งปัสกา”** ซึ่งประกอบไปด้วยพระมหาทรมาน การสิ้นพระชนม์ การกลับคืนพระชนมชีพ และการเสด็จขึ้นสวรรค์อย่างรุ่งโรจน์ รวมทั้งการส่งพระจิตเจ้ามายังบรรดาศิษย์ของพระเยซูเจ้าเพื่อสานต่อพระภารกิจที่พระองค์ได้ทรงเริ่มไว้

การเฉลิมฉลองในวันนี้แบ่งออกเป็นสองส่วน กล่าวคือ การแห่ไบลานและพิธีบูชาขอบพระคุณ ในส่วนแรกบรรยากาศเต็มไปด้วยความชื่นชมยินดี และอารมณ์ศักดิ์สิทธิ์ที่พระสงฆ์ใส่ก็เป็น **“สีแดง”** ซึ่งเป็น **“สีแห่งความรักและความเสียสละ”** ไม่ใช่ **“สีม่วง”** ซึ่งเป็น **“สีแห่งความเป็นทุกข์ถึงบาป”** เหมือนในวันอื่นๆ ของเทศกาลมหาพรต พระวรสารในส่วนแรกนี้พูดถึงการเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มอย่างสง่าของพระเยซูเจ้าในฐานะกษัตริย์ผู้มีพระทัยอ่อนโยน พระองค์ทรงประทับนั่งบนหลังลา ไม่ใช่ม้าศึกเหมือนนักรบผู้ยิ่งใหญ่ในอดีตทั่วไป ประชาชนต่างรอรับเสด็จพระองค์ด้วยความชื่นชมยินดีกลางโถงสรรเสริญพระเจ้าว่า **“ขอถวายพระพรแด่กษัตริย์ ผู้เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า สันติจงมีในสวรรค์ และพระสิริรุ่งโรจน์จงมีในที่สูงที่สุด”** (ลก 19:38)

อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ประชาชนทุกคนปฏิเสธคลุมของตนบนทางเพื่อให้พระเยซูเจ้าขี่ลาเหยียบข้ามไป หรือถือกิ่งมะกอกโบกสะบัดไปมาพลาญโถงด้วยความยินดี ศัตรูบางคนกำลังเฝ้ามองดูพระองค์อย่างใกล้ชิด และสิ่งที่พวกเขาพบเห็นยิ่งทำให้พวกเขารู้สึกว่าต้องกำจัดพระเยซูเจ้าให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ มิฉะนั้นพระองค์อาจนำหายนะอย่างใหญ่หลวงมาสู่พวกเขาและประเทศชาติของพวกเขาได้ ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยพูดถึงพระองค์ว่า **“ถ้าเราปล่อยเขาไว้อย่างนี้ ทุกคนจะเชื่อเขา แล้วชาวโรมันก็จะมาทำลายทั้งพระวิหารและชนชาติของเรา”** (ยน11:48) ความปรารถนาของพวกเขาบรรลุผลสำเร็จ เมื่อพระเยซูเจ้าทรงถูกจับกุมและถูกตัดสินประหารชีวิตโดยการตรึงบนไม้กางเขน แต่กระนั้นก็ได้หมายความว่าพวกเขาเป็นผู้ชนะ ดังที่เราทราบดีความตายเป็นเพียงแค่วางผ่านเพื่อพระเยซูเจ้าจะเข้าไปสู่พระสิริรุ่งโรจน์ที่พระบิดาทรงเตรียมไว้สำหรับพระองค์ในเมืองสวรรค์เท่านั้นเอง

ในจดหมายถึงชาวฟิลิปปินส์ที่เราได้ฟังในบทอ่านที่สองวันนี้ นักบุญเปาโลได้อธิบายความหมายของการ
สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนของพระเยซูเจ้าไว้อย่างน่าประทับใจ กล่าวได้ว่าข้อความตอนนี้เป็น **“คำสอน
เกี่ยวกับไม้กางเขน”** ชั้นยอดที่นักเทววิทยาไม่อาจมองข้ามได้ ท่านซีซีให้เราเห็นว่า ไม้กางเขนของพระเยซูเจ้า
สะท้อนให้เห็นถึง **“การถ่อมพระองค์จนถึงที่สุด”** และ **“ความนบนอบอย่างสิ้นเชิง”** ต่อพระประสงค์ของพระ
บิดาของพระองค์ **“แม้ว่าพระองค์ทรงมีธรรมชาติพระเจ้า พระองค์ก็ได้ทรงถือว่าศักดิ์ศรีเสมอพระเจ้านั้น
เป็นสมบัติที่จะต้องหวงแหน แต่ทรงสละพระองค์จนหมดสิ้น ทรงรับสภาพดุจทาส เป็นมนุษย์ดุจเรา ทรง
แสดงพระองค์ในพระธรรมชาติมนุษย์ ทรงถ่อมพระองค์จนถึงกับทรงยอมรับแม้ความตาย เป็นความตาย
บนไม้กางเขน”** (ฟป2:6-8) และเพราะเหตุนี้เอง พระบิดาเจ้าสวรรค์ **“จึงทรงเทิดทูนพระองค์ขึ้นสูงส่ง”** (ฟป
2:9) และประทานเกียรติสูงสุดแก่พระนามของพระองค์ (เทียบ ฟป2:9-11)

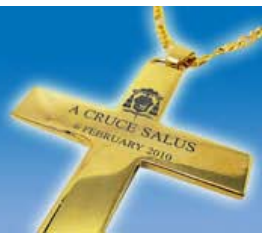
ในพระวรสารของส่วนที่สองซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับพระมหาทรมานของพระเยซูเจ้า ท่าทีและสิ่งที่
พระองค์ทรงกระทำก็สะท้อนให้เห็นถึงการถ่อมพระองค์จนถึงที่สุดและความนบนอบอย่างสิ้นเชิงของพระองค์
เช่นเดียวกัน แม้ว่าบรรดาผู้นำทั้งด้านศาสนาและการเมืองซึ่งเป็นศัตรูของพระองค์ดูหมิ่นเหยียดหยามพระองค์
ทำร้ายและเขียนตีพระองค์ พวกทหารเอามงกุฎหนามมาสวมพระเศียรของพระองค์และล้อเลียนพระองค์ เฮ
โรดทรงถือโอกาสเยาะเย้ยถากถางพระองค์ ส่วนปอนทือส ปิลาตก็รักตำแหน่งและเกียรติยศของตัวเองมากกว่า
ความยุติธรรมและความถูกต้อง

อย่างไรก็ตาม พระเยซูเจ้ากลับไม่ตอบโต้ใครในทางลบ พระองค์ไม่ได้หุบตีผู้ใด ไม่ได้ด่าว่าใครให้เจ็บใจ
และไม่ได้กล่าวหาหรือตำหนิการกระทำของผู้ใด ยิ่งกว่านั้น พระองค์ทรงขอให้พระบิดาของพระองค์ประทาน
อภัยแก่คนที่ไม่รู้ว่เขากำลังทำอะไร (เทียบ ลก 23:34) ดูเหมือนว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นเหยื่อของการกระทำที่
โหดเหี้ยมและอำมหิตต่างๆ เหล่านี้ แต่อันที่จริงแล้ว พระองค์ทรงเป็นนายเหนือสถานการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้น
เพราะพระองค์ทรงนายของตัวเอง พระองค์ทรงสามารถควบคุมความปรารถนาตามประสามนุษย์ของตนเอง
และทำให้พระประสงค์และแผนการแห่งการไถ่กู้มนุษยชาติของพระบิดาซึ่งมีมาตั้งแต่นิรันดรภาพสำเร็จไปด้วย
การยอมสละชีวิตของพระองค์เองบนไม้กางเขน

พี่น้องที่รัก ในระหว่างสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์นี้ ให้เรามองดูพระเยซูเจ้าองค์พระผู้ไถ่ของเราอย่างใกล้ชิดและ
อย่างเอาใจใส่ เราเฝ้ามองดูพระองค์ ไม่ใช่เพียงแค่เพื่อสรรเสริญและยกย่องความเสียสละที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์
เท่านั้น แต่เพื่อเรียนรู้และเพื่อเข้าใจความคิด ท่าที และค่านิยมต่างๆ ของพระองค์ ทั้งนี้ก็เพื่อว่าเราจะสามารถ
เจริญรอยตามพระองค์ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างของชีวิตของเราแต่ละคน ในวันนี้ พระเยซูเจ้าทรงเชื้อเชิญ

สังมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

เราผู้เป็นศิษย์ของพระองค์ให้ดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของพระองค์ ให้มีส่วนร่วมในพระมหาทรมานของพระองค์ ให้เลียนแบบท่าทีของพระองค์ ให้รู้จักเป็นคนสุภาพถ่อมตนและพร้อมที่จะรับใช้ผู้อื่น พุดง่ายๆ ก็คือให้เราแต่ละคนพยายามรักคนอื่นเหมือนที่พระองค์ทรงรักเรา ไม่ใช่เพียงแค่รักคนอื่นเหมือนที่เรารักตนเองเท่านั้น เราต้องเข้าใจด้วยว่านี่ไม่ใช่เป็นการเรียกเรามาสู่ชีวิตแห่งความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมาน แต่ตรงกันข้าม เป็นการเชื้อเชิญเราแต่ละคนมาสู่ชีวิตแห่งเสรีภาพ สันติ และความสุข จำไว้เสมอว่าหนทางที่พระเยซูเจ้าทรงเชื้อเชิญให้เราเดินไปพร้อมกับพระองค์นั้น เป็นหนทางที่นำเราไปสู่ชีวิตนิรันดร **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**